

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ارسال و پیشگفتار از: علی مشرف
۰۵ مارچ ۲۰۲۲

لوکاشنکو افشاء کرد: "چرا پوتین این تصمیم را گرفت"

پیشگفتار:

بدر نظر داشت این که در خمیره و "DNA" رهبران شرق و غرب، چیزی به نام صداقت وجود ندارد و تمام آنها می کوشند تا دفاع از منافع غارتگرانه سرمایه های امپریالیستی خودشان را، لباس حق و حقانیت برتن کنند، از خوانندگان گرامی پورتال تقاضا دارم تا این گزارش را نیز با شک انقلابی مطالعه نموده، در مورد با "اگر راست گفته باشد" قضاوت نمایند.

علی مشرف

لوکاشنکو رئیس جمهور بلاروس در جلسه علنی روز سه شنبه رویدادهایی را که منجر به تصمیم مسکو برای مداخله در اوکراین شد، را مطرح کرد. لوکاشنکو در این بررسی برخی از جزئیات ناشناخته قبلی را که زمینه ساز چنین تصمیم گیری شد، فاش کرد.

الکساندر لوکاشنکو رئیس جمهور بلاروس در یک سخنرانی طولانی در شورای امنیت و دفاع بلاروس که جلسه آن روز سه شنبه به طور علنی پخش شد توضیح داد که ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه چگونه و چرا تصمیم به مداخله نظامی در اوکراین گرفت.

لوکاشنکو هنگام بررسی این موضوع به گذشته بازگشت و یادآور شد که ریشه های درگیری به سال ۱۹۹۱ بازمی گردد. غرب از دهه ۱۹۹۰ منافع امنیتی روسیه و بلاروس را نادیده گرفته است. سیستم کنترول و توازن که پس از

فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی پابرجا بود، به سرعت سرنگون شد. علاوه بر این برچیده شدن و بی اعتباری معاهدات و موافقت نامه های بین المللی منجر به تشدید اوضاع نظامی و سیاسی در منطقه شده است.

به ویژه در سال های اخیر نظامی سازی فزاینده پولند، اوکراین و لیتوانی ادامه داشته است. بودجه نیروهای مسلح ملی این کشورها مدتهاست که از سقف نیاز ناتو که معادل ۲ درصد تولید ناخالص داخلی است، فراتر رفته است.

در همان زمان، خود ایالات متحده بودجه نظامی خود را نزدیک به ۴ درصد افزایش داد و به حدود ۷۷۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۲ رساند، این در حالی است که اوکراین بودجه نظامی خود را به ۶ درصد از تولید ناخالص داخلی افزایش داد.

همزمان اوکراینی سازی اجباری در این کشور به شدت صورت گرفت. پس از سال ۲۰۱۴ این اوکراینی سازی اجباری با خشونت توسط عناصر رادیکال با استفاده از ابزار تبلیغات نازی ها ادغام شد. این امر در مناطقی که قومیت روس ها ساکن هستند با نابودی فرهنگی، زبان و درک تاریخ روسیه همراه بود.

در این وضعیت، بلاروس برای انعقاد قراردادهایی که به حل مناقشه در دونباس کمک می کرد، میانجیگری کرد. لوکاشنکو در ادامه توضیح داد:

"به منظور توقف خونریزی در اوکراین در سال ۲۰۱۴ ما از همان ابتداء خود را وارد فرآیندهای میانجیگری برای ایجاد صلح کردیم. ما متعهد به حل مسالمت آمیز درگیری و پایان زود هنگام تلفات جانی و رنج مردم بودیم.

مینسک بنا به درخواست روسیه و اوکراین به گروه تماس سه جانبه پیشنهاد داد. این توافقات مینسک بود که خونریزی را متوقف کرد.

بلاروس آماده بود تا طرفین درگیری در دونباس را با نیروهای حافظ صلح خود جدا کند. لوکاشنکو:

"در ماه اکتوبر، من پیشنهاد استفاده از پرسنل نظامی بلاروس، در درجه اول مرزبانان ما، را به عنوان یک گروه حافظ صلح برای جدا کردن طرف های درگیر در دونباس پیشنهاد کردم. اما در آن زمان در مرحله اول هیچ علاقه ای به این پیشنهاد وجود نداشت. در پائیز ما در سال ۲۰۱۷ دوباره این موضوع را در شورای امنیت ملل متحد مطرح کردیم. اینبار هم سکوت دوباره حاکم شد.

در مقابل این پیشنهادات، غرب تلاش های خود را برای نظامی کردن منطقه تشدید کرد. کشتار غیرنظامیان در دونباس ادامه یافت، که غرب چشم بر آن بسته بود:

"و، توجه داشته باشید، انگار هیچ کس در غرب این جنگ را نمی دید. هیچ عکسی در مطبوعات غربی از کودکانی که در هنگام گلوله باران در زیر زمین نشسته بودند و از قربانیان متعدد تجاوز اوکراین به غیرنظامیان وجود نداشت. آیا مرگ و میر انسانها دلایل کافی برای همه در اروپا نیست که بنشینند و در مورد اقدامات امنیتی و اعتمادسازی در منطقه در مواجهه با واقعیت های جدید تصمیم بگیرند؟"

تشنج های ژئوپلیتیکی نیز تشدید شد. امریکا یکی یکی از تمامی معاهداتی که تا آن زمان اساس امنیت اروپا را تشکیل می داد، خارج شد. معاهده حذف راکت های میان برد و کوتاه برد (پیمان INF)، معاهده آسمان های باز و پیمان نیروهای مسلح متعارف در اروپا نیز همین طور است.

به گفته لوکاشنکو، از سوی دیگر، بلاروس به اجرای همه این قراردادها ادامه داده است:

"ما به این معاهدات پایبند هستیم، حتی اگر برخی کشورها آن را زیر پا گذاشته باشند".

رهبری روسیه بارها با ایالات متحده و ناتو با پیشنهادهایی برای باز کردن مذاکره های امنیتی مواجه شده است. این پیشنهادهای به طور مستقیم یا غیرمستقیم نادیده گرفته شد. درخواست های ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه برای احترام به منافع امنیتی روسیه نیز مورد توجه قرار نگرفت.

در همین حال، اوکراین پر از اسلحه شد و ترویج و تشویق به انتقام جوئی در دونباس بشدت ادامه یافت. سازمان های افراطی راست و نئونازی ها مثل قارچ از زمین بیرون زدند. در سال ۲۰۲۰ اوکراین نقش مهمی در تلاش برای بی ثبات کردن بلاروس ایفاء کرد. در اوکراین مراکز آموزشی برای "داوطلبان" که قرار بود در بلاروس فعال شوند و دست به آشوب بزنند ایجاد شد.

حداقل ۱۵ مرکز افراط گرایان بلاروس در تبعید در آنجا ایجاد کردند. در سال های اخیر، ۱۲ مأمور امنیتی تمام وقت اوکراینی در بلاروس دستگیر شده اند.

به گفته لوکاشنکو، تحلیل ها نشان می دهد که قبل از حمله به روسیه، برنامه های غرب شامل از بین بردن به اصطلاح "بالکن بلاروس" بود.

"ناگهان تغییر اساسی در وضعیت روابط بلاروس و اوکراین" اعلام شد: مذاکره های بین دولتی در بالاترین سطح قطع شد و پخش کانال های تلویزیونی بلاروس متوقف گردید.

کیف از غرب در لفاظی های ضد لوکاشنکو حمایت کرد و در تحریم بلاروس به اتحادیه اروپا پیوست. حریم هوایی اوکراین به روی هوانوردی بلاروس بسته شد. پارلمان اوکراین به سکوی اصلی لفاظی ها، بیانیه های ضد بلاروس، تصمیمات لابی در حمایت از مخالفان رادیکال بلاروس و حمایت مالی و مادی از پناهندگان تبدیل شد.

با وجود این، به گفته لوکاشنکو، در زمان حساسی که کل سیستم انرژی اوکراین ممکن بود سقوط کند، بلاروس به درخواست طرف اوکراینی به تأمین برق کمک کرد. این در حالی است که اوکراین قبلاً واردات برق از بلاروس را ممنوع کرده بود. لوکاشنکو:

"دو روز بعد، آنها دوباره شروع به التماس کردن کردند. ما تحویل را از سر گرفتیم. اکنون آنها دوباره امتناع می کنند: به دستور غرب، آنها ترانزیت کودهای پتاس ما از BPC را از طریق راه آهن متوقف کردند. سایر اقدامات پولند و لیتوانی با آنها هم سطح شدند. ما با تصمیم معروف در مورد لیتوانی واکنش نشان دادیم. اما شگفت انگیزترین چیز این است که ما حدود ۴۰ درصد سوخت دیزل و بنزین با بالاترین کیفیت را به اوکراین عرضه کردیم.

لوکاشنکو گزارش داد که در همین حال، غرب به زمینه سازی برای یک تهدید نظامی ادامه داد:

"در همسایگان غربی ما چه اتفاقی افتاده است؟ آنها آموزش های عملیاتی و نظامی خود را چند برابر کرده اند و آنها اقدامات تهاجمی و نه دفاعی خود را همانطور که ما تصور می کردیم. شناسایی هوایی در طول مرزهای ما از ۱۵ به ۲۰ پرواز در هفته افزایش یافت. ظاهراً با هدف کشف دستگاه ضد هوایی و ارزیابی توانمندی های ما. آنها اهداف ما را نقشه برداری کردند.

چرا؟ برای مقاصد دفاعی؟

به بهانه حل مشکل بحران مهاجرت، تعداد اغراق آمیزی از نیروهای نظامی را در مرزهای بلاروس مستقر کردند، تعداد نظامیان آنها از ۳۰۰۰۰ سرباز فراتر رفت. اوکراین به تنهایی بیش از ۶۰۰۰ سرباز را به مرز بلاروس فرستاد. همه این حقایق در کنار هم به وضوح نشان از آمادگی احتمالی غرب برای تجاوز به بلاروس و روسیه داشت.

رئیس جمهور لوکاشنکو به این نتیجه رسید.

در این شرایط، مانورهای مشترک نیروهای روسیه و بلاروس برنامه ریزی شده بود. پس از اتمام آن، خروج نیروهای روسی برنامه ریزی و آغاز شد:

"در پایان مانورها، نیروهای روسی در حال آماده شدن برای بازگشت به محل استقرار عادی خود بودند و تعدادی از نیروها شروع به ترک مناطق رزمایش کردند. اما آنچه غرب می خواست یک درگیری نظامی بود و باید روسیه متهم به دامن زدن به آن می شد.

استقرار ۸۰۰۰ سرباز در اروپا، که حدود ۲۰۰۰ نفر از آنها قبلاً در ۲۰ فیرووری به مرز ما رسیده بودند حرف های من را تأیید می کند. بایدن نیروهای واکنش سریع - بهترین نیروهای آموزش دیده - را از صحنه های مختلف جنگ برای ما فرستاد. سؤال این است که آنها اینجا چه می کنند. نزدیک بلاروس؟"

"وی ادامه داد: غرق شدن اوکراین در تسلیحات به ابعاد بی سابقه ای رسید. هواپیماهای امریکائی با راکت های ضد تانک و ضد هوائی و سایر سلاح ها و مهمات هر روز وارد می شدند. همزمان ارتش اوکراین بر تعداد راکت ها و توپخانه های کالیبر بزرگ افزوده است. حملات به اهداف غیرنظامی در دونباس به طور قابل توجهی افزایش یافت و مردم بی گناه را کشت."

لوکاشنکو یادآور شد که این تحولات از سوی ما با نگرانی دنبال شد. او به ویژه نگران بخش محافظت نشده مرز با اوکراین در منطقه گومل بود:

"در این شرایط، من از رئیس جمهور روسیه خواستم که بخشی از نیروها را برای پوشش مسیر گومل مستقر کند. زیرا در وسط مرز ما با اوکراین، بیسه ها، باتلاق ها و رودخانه های صعب العبور وجود دارد. ما نیروهائی داریم که مسیر برست را پوشش می دهند. تیپ خوبی در آنجا مستقر است و نه تنها فقط این تیپ، اما منطقه گومل در سایر جهات خوب محافظت نشده بودند. چون ما هرگز قصد جنگیدن با اوکراین را نداشتیم و هرگز فکر نمی کردیم که از سوی اوکراین تهدید شویم، هرگز نیروهای مسلح خود را به آنجا اعزام نکردیم."

علاوه بر این، رئیس جمهور بلاروس خاطر نشان کرد که در آن زمان اوکراین دو برابر بیشتر نیرو در مرز با بلاروس داشت و نه تنها این. سلاح های سنگین، سلاح های راکت بالستیک، از جمله توچکا-یو، به مرزهای ما منتقل کردند، چیزی که هرگز از اوکراین سر نزده بود."

لوکاشنکو گفت که پوتین ابتداء در مورد بازگشت برخی از واحدهای ارتش روسیه در جنوب بلاروس پس از رزمایش اصرار داشت، زیرا برنامه های خروج نیروها قبلاً اعلام شده بود. لوکاشنکو به یاد می آورد که که او تأکید کرده بود:

"من گفتم، داده های سازمان های اطلاعاتی ما نشان می دهد که نیروهای اوکراینی در جنوب ما متمرکز شده اند." به گفته لوکاشنکو، پوتین پس از بررسی و تأیید شدن اطلاعات در مورد وضعیت استقرار نیروهای نظامی در اوکراین، موضع خود را تغییر داد:

"بله، شما درست می گوئید، ما باید بخشی از نیروهای مسلح روسیه را در آنجا بگذاریم تا با نیروهای شما همکاری کنند. این یک پیام هشدار دهنده لازم برای مقامات اوکراینی است که ما قصد شوخی نداریم، شاید آنها به خود بیایند." لوکاشنکو خاطر نشان کرد که تا آن زمان پولند و لیتوانی سلاح ها و سربازان بیشتری را در مرز بلاروس جمع آوری کرده بودند. بنابراین، حفاظت ویژه از جهت غربی ضروری بود. لوکاشنکو در ادامه گفت:

"من تصمیم گرفتم از مرز محافظت کنم. تحت هیچ شرایطی نیروهای ناتو نباید وارد خاک بلاروس شوند. حتی برای کوچکترین عملیات."

رئیس جمهور بلاروس ادامه داد: در همین حال، اوضاع نظامی در دونباس در حال تشدید بود و همه چیز نشان می داد که اوکراین در آستانه تلاش برای کنترل لوگانسک و دونتسک به زور است. با توجه به افزایش فعالیت های نظامی نیروهای مسلح اوکراین و از سرگیری درگیری ها در طول خط تماس، جمهوری های خلق دونتسک و لوگانسک از فدراسیون روسیه درخواست کمک نظامی کرده اند. لوکاشنکو کلمه به کلمه چنین گفت:

"روسیه چاره دیگری نداشت."

وی خاطر نشان کرد که رئیس جمهور روسیه به ارتش دستور داده است که عملیات نظامی خود را به آنچه به عملیات "جراحی" نظامی معروف شده است محدود کند تا آسیب به غیرنظامیان به حداقل برسد.

به این اساس، روسیه دست به بمباران سراسری نخواهد زد. به این ترتیب، با چنین رویکرد محتاطانه ای احتمال تلفات نظامی خود روسها افزایش می یابد.

در همین راستا، رهبر بلاروس جزئیات مذاکرات خود با رئیس جمهور اوکراین را تکرار کرد. او خطاب به زلنسکی گفت:

"بدترین اتفاق زمانی رخ می دهد که روس ها صبر خود را از دست بدهند و سپس مانند امریکائی ها به بمباران سراسری دست بزنند.

وقتی یک گردان در حال نبرد است و فرمانده می بیند که سربازان، یا "بچه های" او می میرند، آیا شما باور می کنید که او بایستد و این سلاخی را تماشا کند؟ دیر یا زود به هر چیزی که باعث مرگ سربازانش می شود شلیک خواهد کرد."

لوکاشنکو تاکید کرد :

"روس ها همچنان این عملیات نظامی را به صورت یک عمل جراحی انجام می دهند".